

## СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Пірятінська І.В., асп.

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. М.В. Чорна  
Харківський національний університет будівництва та архітектури

За ринкових умов господарювання важливого значення набуває економічна безпека усіх суб'єктів підприємницької і інших видів діяльності. Необхідність постійного дотримання економічної безпеки пояснюється завданням забезпечити стабільне функціонування і досягнення основної мети своєї діяльності, що об'єктивно стоїть перед кожним суб'єктом господарювання. Надійний захист інтересів любого підприємства можливий тільки при системному підході до його організації.

Система забезпечення економічної безпеки підприємства розглядається як упорядкована сукупність взаємодіючих елементів, дію яких спрямовано на якісну реалізацію захисту інтересів підприємства від зовнішніх і внутрішніх загроз. Реалізація системи здійснюється за наступними етапами:

I – Всебічне вивчення ринкового сектора діяльності підприємства, політичних, економічних, криміногенних факторів у країні, регіоні, місті, за необхідності у світі, які можуть впливати на діяльність підприємства.

II – Розробка комплексу заходів, спрямованих на попередження, виявлення загроз і заходів для локалізації та ліквідації їх наслідків.

III – Розробка організаційної структури системи безпеки, яка включає визначення мети і задач для забезпечення економічної безпеки, розробку положення з економічної безпеки та різного роду інструкцій, розподіл обов'язків по забезпеченню економічної безпеки між посадовими особами та підрозділами підприємства, призначення відповідальних осіб, введення посад, спеціальних структурних підрозділів та формування служби безпеки.

IV – Організація контролю за дотриманням встановленого режиму економічної безпеки за розробленими підприємством методиками.

Отже, система забезпечення економічної безпеки і задачі, які вона повинна вирішувати, для конкретного випадку має суцільно індивідуальні риси. Формування власної системи економічної безпеки підприємства потребує розуміння сутності процесу, факторів, які визначають її специфіку у кожному окремому випадку, існуючих засобів та методів захисту економічних інтересів, засобів їх адаптації до конкретної ситуації.

## СТРАТЕГІЧНИЙ АНАЛІЗ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Роот М.В., гр. Ф-49

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. Н.Б. Кащена  
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Стратегічний аналіз як функція стратегічного управління сприяє забезпеченню такої взаємодії підприємства із середовищем, яка дає йому змогу підтримувати свій потенціал на рівні, необхідному для досягнення поставлених на довготермінову перспективу цілей.

Стратегічний аналіз включає дослідження фінансово-економічного потенціалу підприємства, полягає в інтегральному відображенні поточних і майбутніх можливостей економічної системи трансформувати вхідні ресурси за допомогою притаманних їй персоналу підприємницьких здібностей в економічні блага.

Стратегічний фінансово-економічний потенціал – це здатність підприємства використовувати фінансові і господарські ресурси, а також зовнішні можливості для досягнення стратегічної мети.

З позицій аналізу оцінка стратегічного фінансово-економічного потенціалу має базуватися на принципах системності, збалансованості складових потенціалу та повноти інформаційного забезпечення, а також враховувати ступені складності фінансово-економічного потенціалу підприємства, а саме:

– найвищий – характерний для підприємств, які впроваджують інноваційний тип діяльності, що вкладають ресурси у розробку нових продуктів чи технологій. Ступінь невизначеності майбутньої ринкової позиції, фінансового стану дуже високий;

– другий ступінь – характерний для підприємств, які застосовують традиційні технології для виробництва традиційних товарів паралельно з інноваційною моделлю розвитку. Прогнозованість тенденції потенціалу даних дозволяє зробити аналіз та визначити основні тенденції розвитку;

– третій ступінь – характерний для підприємств, які спрямовують свою діяльність на задоволення споживацьких потреб традиційними методами. Слід відзначити, що перспективний стан потенціалу підлягає екстраполяції і може мати кількісне стратегічне визначення.

Стратегічний фінансово-економічний потенціал підприємства та його навколишнє оточення безпосередньо впливає на прийняття стратегічних управлінських рішень, які обумовлюють розвиток підприємства.